

Pakker til Theresienstadt ...

Professor
Richard Ege
fortæller
Sandheden
om Hjælpen
til Fangerne
i Theresienstadt

Som allerede meddelt har Professor *Richard Ege* tiltraadt *Hjælpekomitéen*, og det er ikke tilfældigt, man har henvendt sig til den ansete Videnskabsmand. Nu kan det røbes, at han allerede under Krigen var Drivkraften i den uvurderlige Hjælp, som fra dansk Side ydedes vore ca. 490 fangne Trosfæller i Theresienstadt, og Historien herom er saa fantastisk, at den har Krav paa at blive offentligt fremstillet.

— Det var tilfældigt, jeg kom ind i Hjælpen til Theresienstadt, fortæller Professor Ege. Vi — min Hustru og jeg — havde gode Venner, der skulde hjælpes til Sverige, og under dette Arbejde kom vi i Forbindelse med Ruterne og det øvrige Hjælpearbejde. Den egentlige Mellemand var Professor *Brandt-Rehberg*, og han mente, da Overførelserne til Sverige var forbi, at man burde hjælpe de Mennesker, der var ført til Theresienstadt — selvom den tyske Tilladelse næppe kunde opnaas. Det gik let nok med at sende dem Tøj, thi disse Forsendelser kunde Røde Kors klare. Værre var det med Levnedsmidlerne.

En Dag hørte vi om en Dame, der havde henvendt sig til *Dagmarhus* med Anmodning om at maatte sende Mad, men havde faaet Afslag. Hun sendte den saa alligevel — og den gik igennem. Vi gik til Socialministeriet, til Biskop *Fuglsang Damgaard* og til Pastor *Fritz Lerche*, og det blev saa aftalt, at vi skulde sende Madpakker som »Faddere«, en pr. Maaned til hver Person. Det var et Eksperiment, men det lykkedes. Pakkerne gik igennem som anbefalede Forsendelser med Returkvitteringer. Sagen var nok den, at *ikke en eneste Tysker drømte om, at Forsendelserne var forbudt*.

Paa det Tidspunkt vidste vi ikke nøjagtigt, hvem der befandt sig i Theresienstadt, men ad illegal Vej kom en Liste over dem frem til os. Derefter satte vi os i Forbindelse med Kontorchef *Rosenstand* i Socialministeriet, som fik al Post fra de fangne, og her opnaede vi at faa de sidste Navne med. Derpaa opsøgte vi de Mennesker, der herhjemme varetog Fangerne's Interesser, og de, der kunde, blev anført som »Faddere« paa de følgende Pakker. Naar Fangerne ingen Faddere havde, traadte Socialministeriet til. Herfra sendte man desuden Pakker til internerede Kommuniste — men intet af det skete officielt. Alt foregik nærmest paa Lykke og Fromme.

I Slutningen af 1943 dannedes en Komité bestaaende af Biskop *Fuglsang Damgaard*, Pastor *Lerche*, Professor *Brandt-Rehberg*, Fru *Arkitekt Bredsdorff*, min Kone og jeg selv, og vi sørgede saa for, at Pakkerne kunde gaa i en jævn Strøm, en pr. Maaned pr. Person.

Saa erfarede vi, at Udenrigsministeriet og Røde Kors skulde besøge Theresienstadt. Vi havde i

Forvejen søgt at sende koncentrerede Vitaminpræparater derned, saa man havde nok til et halvt Aar. Staten som saadan kunde intet foretage sig, men Medicinalfabrikerne skaffede hemmeligt de tilstrækkelige Præparater, og da Direktør *Frantz Hvass* og Dr. *Juel Henningsen* tog derned, medførte de to Kasser Vitaminpræparater i Flyvemaskinen.

Da de kom tilbage, fortalte de, at alle dernede havde det godt og ikke behøvede flere Præparater. Derfor annullerede vi den næste Sending. Sagen var simpelthen den, at de to danske Repræsentanter efter min Mening *fuldt og fast troede paa det show, den Komædie, Tyskerne spillede*, paa de opstillede Kulisser, paa Livet, som det udfoldede sig paa Gaderne og i Hjemmene. Psykologisk var det godt, at de — og vi andre — troede paa det, thi det gav os Fortrøstning og Haab om, at de ogsaa stod det igennem.

Senere fik vi Lov at sende dobbelte Portioner Levnedsmidler. Krigen nærmede sig Afslutningen, og Tyskerne gav os officiel Tilladelse paa Betingelse af, at det skete gennem Røde Kors. Praktisk talt ikke en eneste Forsendelse er gaaet tabt — hverken de officielle eller de andre, og selvom min Kone og jeg i Sommeren 1944 maatte gaa under Jorden, bevarede vi Kontakten med *Hjælpekomitéen* og var meget glade, da vi saa Fangerne komme tilbage i helt god Føderstand, slutter Professor Ege.

Et Besøg i

FONNESBECH'S
MARINELLO-SALON

forfrisker, forskønner,
forynger.

Ring til C. 4355 lokal 72
og bestil Tid.

Fannesbech
DAMERNES MAGASIN